

Kodne in suvereno usmerjal skupine, ki so se mu zaupale; tudi v najhujši megli so vedno prišli na varno. Njegov vodnik »Turni smuki«, ki je doživel tudi že razširjen ponatis, ima veliko zaslug, da so naše gore v zadnjih zimah spet bolj oživele.

Kako prav je imel, ko je izrekel znani stavek: »Človek je lahko odličen smučar in alpinist, popolnoma pa se udejani šele, ko svoja znanja posreduje manj izkušenim in ko jih uspešno uporabi pri reševanju pomoči potrebnih.«

Dobil je številna priznanja, športna in planinska. Od planinskih je dobil skoraj vsa, tudi častni znak GRS in Bloudkovo nagrado.

Franci Savenc

Zrasel z gorami in reševalci

V začetku pomladi je slavil pomemben življenjski jubilej **Lojze Kraiger**, starosta mariborskih

gorskih reševalcev, človek, ki je malone četrto stoletja v hribih severovzhodne Slovenije in v Savinjskih Alpah načeloval tistim plemenitim ljudem, ki so vselej pripravljene pomagati sočloveku - alpinistu, ki se je v steni zaplezal, planincu, ki je omahnil in nebogljeno leži na nedostopnem kraju, izletniku, ki se je odlepil od skupine, pa ga je v širnih gozdovih zatekla noč, pa tudi nesrečniku, ki je v gorah strmoglavil za vedno, pa ga je kljub temu treba prenesti v krog njegovih najdražjih, da ga položi v domačo zemljico.

Lojze Kraiger je človek izjemno širokega srca, je pa skromen, kot jih ni ravno veliko. Na koroških Prevaljah je 9. aprila 1913 zagledal luč sveta, osnovno šolo je dokončal kar v domačem kraju, v Mariboru pa je dokončal mojstrsko šolo kovinarske stroke. Le dve podjetji je spoznal v vseh dolgih letih svojega službovanja: Železarno na Ravnah in Strojno v Mariboru - iz slednje je leta 1967 odšel v pokoj.

Lojze je bil član »naveze prvih mariborskih gor-

skih reševalcev«: leta 1948 so **Dušan Vodeb**, **Lojze Kraiger** in **Stane Anderlik** ustanovili Postajo GRS, nekaj let kasneje - delovanje postaje je po treh letih zamrlo - pa je bil prav Lojze tisti, ki je zaoral ledino smučarskega reševanja na Mariborskem Pohorju. Leta 1958 je postal na priporočilo Komisije za GRS pri PZS načelnik mariborske postaje in jo je potlej vodil vse do leta 1978, ko je vodstvo predal sedanjemu načelniku **Rajku Rojsu**. Če seštejemo vsa leta, kar je bil Lojze sprva reševalec, nato organizator reševanja smučarjev in sam aktivni reševalec ponesrečenih smučarjev, zatem pa »čisto ta prvi« načelnik mariborske postaje, lahko mirne vesti trdimo, da je Lojze vodil mariborske gorske reševalce dobrega četrto stoletja.

Na slavlju, ki so ga Lojzetu Kraigerju ob njegovih 80-letnici priredili člani mariborske postaje GRS, je o Lojzetovi življenjski poti in predvsem o njegovem silno pomirjujočem in visoko strokovnem delu v mariborski postaji GRS spregovoril načelnik Postaje GRS Maribor **Rajko Rojs**, načelnik Komisije za GRS pri PZS **Danilo Škerbinek** (ki je kljub hudi nesreči, ki ga je marca letos zadela v Planici, prišel na Lojzetovo slavlje) pa je predvsem poudaril Lojzetov velik delež pri vzpostavitvi obveščevalnih točk GRS na Pohorju in Kozjaku, pri organizaciji in izvedbi dežurne službe reševalcev na pohorskih smučiščih ter njegovo preventivno delo med planinci mariborskega okoliša.

Lojze je za svoje dolgoletno nesebično delovanje dobil veliko priznanj. Prejel je prav vsa odličja PZS in bil med desetimi slovenskimi planinskimi delavci, ki so ob 100-letnici ustanovitve SPD kot prvi prejeli najvišje priznanje - svečano listino PZS. Deželna vlada avstrijske Štajerske je leta 1984 podelila Lojzetu zaslužni križec za desetletja dolgo sodelovanje s Štajersko gorsko reševalno službo, mariborska postaja GRS pa je ob 40-letnici delovanja - leta 1988 - izvolila Lojzeta Kraigerja za svojega častnega načelnika. Lojze je prejel tudi visoko državno odlikovanje - red dela s srebrnim vencem.

Skromen, kot je, Lojze s svojo življenjsko družico Kristo preživlja jesen življenja. Sedaj se s Kristo ne namenjata več v snežnike Julijcev in Grintovcev, pa na tri- in štiritisočake italijanskih, švicarskih in francoskih gora; zadovoljujeta se z lažjimi turami v sredogorje, zelo rada pa potujeta.

Slovenski planinci in zlasti reševalci želimo Lojzetu in kajpak njegovi Kristi še veliko lepih in sončnih dni, sočasno pa izrekamo Lojzetu iskreno in najtoplejšo zahvalo za vse njegovo dolgoletno nesebično in plemenito delovanje v Gorskem reševalni službi.

Milan Cilensek